

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

Art. de Duminecă pe an
— 4 coroane.

Pentru România și
trănitare pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

La adunarea învățătorilor.

(S.) Un neam care vrea să trăiască, trebuie să dovedească vrednicia de a trăi. Această reflexiune ni se deșteaptă în minte de câte ori vedem o adunare românească.

Adunarea învățătorilor din diecesa Aradului este un destul de însemnat moment din viața noastră națională, pentru a ne putea opri puțin asupra ei.

Înlăturăți din viața publică a statului, strîmtoarăți și opriți dela o viață politică în țara noastră, noi Români de sub stăpânirea coroanei Sfintului Ștefan reduși suntem în mare parte de a ne manifesta numai pe terenul vieții bisericești și școlare.

Dacă în această situație, sub povara împrejurărilor politice adeseori descurajarea cuprinde spiritele slabe, nu trebuie să uităm că biserica și școala au fost în totdeauna scutul și apărarea neamului românesc, cetățile pe care asaltul dușmanilor nu le-a putut zdrobi; — acolo să căutăm deci mângâiere, de-acolo să sorbim curaj pentru a lupta înainte. În serviciul bisericești și școlărilor noastre române, și pentru înălțarea lor, să ne fie cel dintâi gând, și să ne depunem toate străduirile pentru înălțarea lor, ca ei să ne-au păstrat și ele ne vor pregăti viitorul.

Dacă înlăturarea noastră din viața de stat ne pricinuește suferințe, cu atât mai mult trebuie să ne concentrăm forțele, munca și devotamentul în serviciul instituțiilor noastre naționale.

Ear vorba românească: „Unde-i unul nu-i putere... Unde-s doi puterea crește”, — să n'o uităm, ci mai ales în împrejurările vieții noastre să ne fie principiu conducător.

Cu plăcere am asistat la deschiderea adunării învățătorilor din diecesa noastră, cu plăcere am asistat, zic, deoarece la această adunare am văzut concentrată învățătoria noastră, învățătoria în a cărei mână este pusă soarta viitoarei noastre generații.

Am văzut învățătoria din diecesa Aradului întrunită în adunare generală, formând un puternic corp, corpul luminătorilor poporului.

S'a lansat cu această ocaziune și ideea salutară a pregătirii unui congres învățătoresc, la care să se concentreze toți învățătorii români gr. or. din țară, pentru a discuta necesitățile și mijloacele unei bune puneri la cale a progresului învățământului nostru dela sate.

Desfășurându-se o serioasă activitate în această direcție, mari foloase s'ar aduce cauzelor naționale. Căci prin discuțiuni la care ar lua parte întreg corpul nostru învățătoresc, spiritele luminate din mijlocul său ar putea contribui la lămurirea cunoștințelor pedagogice în înțeles modern, ear printr'o sistematică conlucrare a tuturor învățătorilor, s'ar putea stabili norme pedagogice practice unitare pentru conducerea învățământului nostru național.

Dela un congres învățătoresc român gr. or. un pas mai departe ar fi o comună acțiune cu corpul învățătoresc ro-

mân gr. catolic, căci același este menirea, același este misiunea învățătorimii celor două biserici surori: luminarea poporului românesc prin învățătura, cultivarea spiritului național românesc și întărirea iubirei de patrie.

Rolul educativ și de instrucție a învățătorului român mare este, însă mijloacele sale de luptă puține sunt. Dar când un ideal în sufletul tău croitu-ți-ai, tărîe să ai pentru al urmări fără preget, căci mai găsise-vor și alții cari să ți se alature în drumul tău spre acel ideal.

Și, dacă reuniunea celor buni este bine-cuvîntarea lui Dumnezeu, — dintre cei chemați aleși să fie cărmuitori.

De fie-care soldat să fîne seamă la reșoai, dar fără generali, o armată este perdută.

De aceea, în fața adunării învățătorilor nu putem scăpa privilegiul de a accentua, că ar fi de dorit ca membrii adunării să pună interesele corporațiunii lor mai presus de interese, simpatii și obiceiuri fatale din trecut și să-și înțeleagă rolul și rostul menirii, punându-se esclusiv în serviciul școlărilor, care astăzi în diecesa Aradului, din darul lui Dumnezeu, se găsește sub conducerea și autoritatea unor oameni, a căror întreagă viață a fost dascălia și a căror trecut se caracteriza prin: muncă și cinste.

Congresul bisericești s'arberbești. Convocarea din nou a congresului bisericești s'arberbești, care agită mult pe compatrioții nostri s'arberbi, întimpină mari dificultăți. Ultimul congres convocat în vara anului 1897, după grave discuții și învinuirii ce s'au adus patriarhului Brancovici a fost suspendat și lucrările sale au fost amânate până la... un termen nehotărît. O comisiune de 9 membri aleasă din stoul congresului a fost însărcinată să facă și să prezinte primului-ministru de atunci, baronul Bánffy, un memorandum. Memorandumul a și fost prezentat; dar o întrebare dintre Bánffy și Brancovici a zădărnicit ori-ce efect al memorandumului, care a rămas fără răspuns, iar congresul n'a mai fost convocat.

În zilele acestea metadorii au adresat un nou memorandum prim-ministrului Széll, cerându-i să întrevină pe lângă Majestatea Sa pentru convocarea congresului, ceea-ce e de o necesitate iminentă, deoarece de 20 de ani afacerile bisericești și socotelile bănești n'au mai fost controlate.

Dar cu greu va pute fi convocat în anul acesta congresul, deoarece mandatul deputaților congresuali acum expiră, astfel că vine la ordine întâi îndeplinirea noilor alegeri.

Se crede totodată că congresul nu ar putea împlini o lucrare rodnică, spiritele fiind mereu agitate. Episcopul Zmetanovici a declarat că nu retrage acuzațiunile ce a adus Patriarhului în congresul trecut, din care cauză a și fost prorogat congresul.

Archiereii nostri și politica națională.

În timpul din urmă s'a discutat mult în presă dacă Românii au să intre în lupta electorală, pentru a străbate în parlament, sau nu. Am avut cu această ocaziune privilegiul de a cunoaște ideile politice a doi Prelați români, ideii cari credem că puse în-

tr'o paralelă, prezintă destul interes pentru publicul care dorește să-și dea seamă în care parte este priceperea și claritatea vederilor politice.

„Telegraful Român” organul I. P. S. Sale Metropolitului Meșianu în numărul său de Joi, 5 Iulie, spune în această privință „după informațiunile din isvor competent” următoarele:

„Pasivitatea ne duce la desorganizare și desinteresare de afacerile politice ale poporului, ear' activitatea în comune, congregațiuni și în parlament ne concentrează puterile și ne poate asigura mai mari succese pe terenul luptelor politice și mai multe izbânde și astfel ziarul nostru numai bucura s'ar pute de intrarea în parlament a 40 deputați români”.

Intervievat de un publicist maghiar, corespondent al ziarului „Budapesti Hirlap”, P. S. Sa Episcopul Goldiş a făcut următoarele declarațiuni:

„O condițiune esențială, pentru-ca pasivitatea să înceteze cu totul și buna înțelegere româno-maghiară să se restabilească cu totul, este eliminarea celei mai principale nedreptăți a Românilor ardeleni; adică, trebuie să se înlătore legea electorală austriacă din Ardeal, și să se valideze legea electorală maghiară și dincolo de Peștera Craiului. Fără aceasta nici un înțeles nu are încetarea pasivității”.

Credem că este de prisos să mai punem în evidență ceea-ce prin sine se impune judecății.

Presă maghiară și pasivitatea noastră.

Incep tot mai mult a se „interea” și foile maghiare de atitudine în viitor a Românilor față cu viitoarele alegeri parlamentare. N'au însă patrioticile aceeași părere nici în privința aceasta. — „Pești Hirlap”, de pildă, în numărul său de Joi are un prim articol din peana lui Corneli Abrányi iunior, care, între altele, eată cum glăsuiește:

Ear că vor păși pasivitatea, — se poate oare asta aștepta sau spera dela Valahi, cari prin pasivitate au voit numai să-și acopere acel desăvârșit flasco politic, care a dat naștere nisuițelor lor separatistice? Doar Românii n'au fost totdeauna în pasivitate. Încă în dieta din 1869—16 deputați români ședeau în parlament, ca partid separat naționalist. Și ce au ajuns? Atât numai, că de câte ori unul sau altul dintre dînșii dădea expresie tendinței separatistice valahe, — guvernul totdeauna a secerat mare biruință asupra lor și partidele maghiare toate s'au grupat chiar la un loc în concordie. Acestea au fost momente strălucite ale supremației spiritului maghiar și ale dreptului de stat. Și din punctul lor de vedere, Românii au avut deplină dreptate, când au decis că e mai bună pasivitatea, decât înfrângerea continuă. Și dacă asta așa a fost înainte cu 20 de ani, — schimbându-s'a oare situația pentru Valahi?”

Convîntarea d-lui profesor Dr. Blaga,

— rostită cu ocazia serbării aniversării a 50 a a licențului român din Brașov. —

Onorați membri ai Eforiei, ai Delegațiunilor și ai Corpului didactic!

Iubiți tinerime școlară!

Iubiți credincioși!

S'a săvârșit celebrarea parastasului pentru odihna sufletelor fondatorilor, binefăcătorilor și profesorilor binemeritați ai școlilor noastre românești de aici din Brașov.

Dându-ne seamă de impresiunea ce produce acest parastas asupra sufletului nostru, trebuie să constatăm, că ea nu e dureroasă și tristă, ci este festivă și înălțătoare.

Și este firească manifestația aceasta sufletească a noastră pentru cazul de față!

Jale și durere simțim asistând la parastasul ce se face în memoria părinților, rudeniilor ori prietenilor noștri, căci atunci de amintirea lor ni-se reproduce simțul nimicirii, pierderii unei puteri și ajutor, de ce avem lipsă în viață și urma aceasta ne face în inimă un gol, pe care știm că nu-l mai putem umple cu nimic pe lumea asta.

Nu astfel de simțiri ni-se sugerează însă asistând la celebrarea parastasului de acum.

Nu simțim în sufletul nostru nici micirea persoanelor nouă scumpe, ci mai virtos preamărirea lor în locașurile cele mai alese ale raiului ceresc nu destul și simțim în inima noastră, când le amintim numele lor, ci mai virtos simțim azi puterea și ajutorul lor, prin care se îndeplinesc cele mai valoroase condițiuni pentru existența și progresul neamului și a bisericii, ai căror fi și părți constitutive suntem.

Eată pentru care motiv noi azi, când asistăm la parastasul acesta, nu suntem aduși la dispoziția, ca să deplângem soarta acelor bărbați, pentru a căror odihnă s'a rugat biserica noastră azi, ci suntem dispuși să le admirăm sufletele, și admirându-le, să ne edificăm și noi sufletește.

Cauza, pentru care suntem noi tocmai de astfel de impresii atinși, este că: acei bărbați nu sunt pentru noi ființe din sfera oamenilor de rînd, ci sunt apreciați de noi ca oameni mari.

Din incidentul iubiloului de 50 ani al existenței gimnasiului nostru, care și-a luat ființa sa tocmai prin activitatea acelor bărbați, cuvine-se să ne dăm silința a intra puțin în inima lor, spre a ni-o înfățișa în momentul acesta înaintea ochilor noștri suflători, a c o u t e m p l a a p o i a s u p r a o p e r e i m a r i a v i e i i l o r, i n f i n t a r e a ș c o a l e l o r r o m â n e ș t i d i n B r a ș o v ș i p e b a s a a c e a s t a a n e d e t e r m i n a s u f l e t u l i n a s i m ț i i n m o d v i u d a t o r i n t e l e n o a s t r e f a ț a d e m e m o r i a a c e l o r b a r b a ț i ș i f a ț a d e c r e a ț i u n i l e l o r.

Va fi greu a descrie prin vorbe măreția inimilor ce i-a caracterizat, în toată vremea, cât sufletul le era legat de trup, și a aprecia la importanța recerutii moștenirea, ce ni-au lăsat ei nouă Românilor drept avere neprețioasă.

Și dacă totuși mă încerc a vorbi despre ei de pe acest amvon, o fac în convingerea, că vorbele mele, deși puțin cuprinzătoare, vor găsi în intelectul d-voastre bogate și adânci judecăți și vor găsi în pepturile d-voastre simțăminte vii, căci tot, căți sunteți de față, ați avut ocaziune a vedea a cunoaște și a simți binele, ce ni-au lăsat ei nouă Românilor din această țară.

Și așa fel problema mea de azi devine apoi în chipul acesta ușurată.

„Singura garanție a tuturor drepturilor naționale sunt și vor fi bărbații națiunii române, credincioși, desăvârșiți prin școale și înzestrați cu științe solide, cari numai în școli se pot forma de cătră națiune după lipsele ei”.

Astfel se exprimă fericitul Popazu în ședința reprezentanța dela biserica St. Nicolae din 19 Aprilie 1850, unde s'a discutat asupra ideii de a se înființa aici în Brașov un gimnasiu românesc, pe care să-l susțină biserica St. Nicolae și cea a Stel Adormiri împreună.

Aceste cuvinte caracterizează foarte bine pe nemuritorul Popazu.

Și protopopul Brașovului, Ioan Popazu era sufletul acelei cete de cetățeni români însuflețiți din Brașov, care în urma vieții și faptelor lor românești, și au înscris numele cu litere de aur în istoria culturii poporului românesc din Transilvania.

El, după o stăruitoare încercare, ce-l preocupase 5 ani, dela 1838 până la 1843, de a deschide cu averea parohiei greco-române din loc un gimnasiu greco-românesc, la care să poată învăța toți fiii credincioșilor de legea rășăriteană din Ardeal, încercare nesuccesă din cauza amestecului străinilor, îndată la 1844 se pune să convingă pe credincioșii bisericilor românești din Scheiu și din Cetate, ca să susțină de împreună o școală românească.

Gândul lui Popazu de a aduce pe Români de la aceste două biserici din Brașov la o conlucrare comună pentru un scop atât de înalt, pentru susținerea unei școli bune românești, în loc de două slabe — a fost ideea extrem de norocoasă pentru noi Români, inspirată sigur de geniul poporului românesc.

Din ideea aceasta s'au dezvoltat, în timp scurt, lucruri, la care poate nici Popazu nu se va fi așteptat căci ideea aceasta, după ce încălzise sufletele ideale ale fruntașilor bisericilor celor două, între care se aflau: Petru Gherman, Ioan Petric, Ioan Pantazi, Nicolae Dima, Dumitrie Oțoloiu, Oprea Sfetea, George Burbea, Nicolae Măciucă, Ioan Pană și George R. Leca dela Stul Nicolae și George Ioan, Ioan Iuga, Rudolf Orghidan, George Nica, George Iuga, Vasilie Lăcea, Nicolae Teclu, Vlad Perlea, Mihail Fluștărean și Bucur Popp, dela biserică din Cetate, între care se înverte apoi și mintea luminată a lui Barițiu și inima nobilă a lui Iacob Mureșan, eară ceva mai târziu vine să se amestece și providențialul Șaguna, — ideea aceea a dat podoabele cele mai binecuvântate pentru biserică și națiunea noastră; din ea s'a dezvoltat succesul grandios interior al Brașovenilor pe terenul școlar.

Și D-zeu, care îngrijește de soarta popoarelor celor bune, precum îngrijește și de oamenii singuratici, a voit, ca de acest gând să fie preocupat Românii din Brașov, tocmai în niște timpuri ce erau mai priincioase realizării problemei celei mai mari ce se impuseseră Românilor ajunși în niște raporturi de viață mai pretensivă, era timpul, când Românilor brașoveni, la urma mergerii splendide a negoțului cu România, le dete Dumnezeu mijloace materiale cu mână mai îmbelsugată.

Și banii câștigați de la frații din România erau binecuvântați! Dacă Popazu lăsa ocaziunea aceea favorabilă, cine știe, mai era să avem aici școlă, de care azi ne fâlim!

„Când parohienii din cetate tocmai aveau lipsă de un loc pentru îngropătoare și spre acest scop puseră ochii pe o grădină frumoasă, ce se extinde pe locul liber numit „Groaveri” din partea de sus a cetății și între Scheiu — așa ne povestește colegul Bărseanu în istoria școlilor — vine Popazu și zice fruntașilor parohiei din cetate: Oare nu ar fi mai bine, ca grădina aceasta să o folosim — nu pentru morți, ci pentru vii și într'însa se ridicăm o zidire școlară comună, care să adăpostească într'însa atât pe copii D-voastre, cât și pe ai numărului popor din Scheiu”.

Și fiindcă în pleiada neguțătorilor români de atunci era deja aprins focul inimei, ideea fu îndată primită și în urma unei subscripțiuni putu fi îndată și realizată. Grădina fu cumpărată în toamna aceluiași an, Noemvrie 1844, de la sasul Beer.

Așa fel ideea concentrării forțelor Românilor din Brașov în scopul ridicării unei școli comune își găsește o puternică concretizare în grădina aceea, cumpărată anume spre a servi de loc pentru o școală românească gr.-or.

Intabularea grădinei din chestiune a fost zădărire simburelui pomului menit a umbri, adăpost și a nutri cu hrană însuflețitoare inimile și mințile atâtor fii ai neamului românesc.

Grădina, pe care o destinaseră parohienii din cetate pentru morți, mintea înțeleaptă și inima ferbinte a lui Popazu o prefăcu basă pentru o instituțiune dădătoare de viață nu numai pentru Românii din Brașov, ci pentru Români în genere.

Eată cum se poate valora omul devotat interesului comun!

Românii brașoveni, se înțelege, nu rămân la școala lor primară. Planul lor

era mult mai larg. Visul lor era doar: un gimnasiu mare, o școală reală și com. reală, pentru-că ei nu puteau suferi, ca neamul și biserica lor să fie îndărăptul altor neamuri și confesii conlocuitoare.

Un nou avânt era deci de așteptat! Binele trebuia să crească și să se desvolte sub conducerea lor: Ideea bună legată de inimii nobile să desvolte ca și sâmbența bună în pământ fertil și să roade înzece și însutit!

Și acum aproape pe aceiași bărbai îi vedem lucrând!

Enthusiasmul inimii lor însă tot crește! Acum earăși nu numai spriginesc cauza sfântă în reprezentanțele bisericesti, care vocează ajutoare însemnate pentru susținerea gimnasiului proiectat, ci li vedem identificându-se chiar cu interesul comun național, în atâta, încât se leagă acum prin contract, că vor contribui, din al lor, timp de 10 ani cu sume considerabile în bani, fiindcă — cum zic ei în contractul lor —

„nu pot aștepta spre neputa dăruă a nației și a junimei noastre până ni-ar veni ajutor în privința aceasta din alte părți”. Și pentru ca să nu devină în cas de moarte iluzorii ajutoarele lor oferite, dispun, ca la moartea ori căruia din ei, suma ce ar mai ave a se număra la gimnasiu pe restul anilor, înainte de urmarea împărțelii, să se scoată din masa ce va rămâs”.

Cel mai scump fiu al lor, cel cu drept de primogenitură era gimnasiul românesc din Brașov, produsul iubirii lor de neam și biserică!

O! ce oameni!

Parcă nu ne desparte numai un timp de 50 ani de ei!

La anul 1850 le succese Brașovenilor să deschidă clasa primă gimnasială, într'o casă închiriată, sub conducerea harnicului și devotatului profesor Gavriil Muntean, primul director al gimnasiului nostru.

De câtă bucurie va fi vibrat inima fundatorilor, când li-a făcut Dumnezeu fericirea de a participa la deschiderea gimnasiului și când vedeau ei, cei cu inima atât de caldă și românească, pe școlarii români alergând însotogați de cultură la școala gimnasială românească.

Porțile Sionului culturii naționale se deschiseră deci la anul 1850 și în Brașov! Bucuria aceeași generală a trebuit să mărească patosul inimii lor în atâta, încât îndată să și înceapă a se cugeta la doră-vărsirea operei, la zidirea templului nou, care să cuprindă în sinul său toate altele științel în limba națională!

Să zidim Ierusalimul românesc au devenit vorbele de ordine ale lui Popazu, care vorbe conțin în sine expresia celei mai sublime tendințe.

Să zidim în grădina noastră Ierusalimul românesc, a fost răspunsul Brașovenilor!

Opera aceasta însă era și mai grea de executat.

Dar bărbaiții noștri, conduși de credința, că unde e voința omului, e și puterea lui Dumnezeu, s'au pus pe lucru și cu mari jertfe de bani, în care privință Biserica Sf. Iulii Nicolae s'a arătat și acum la înălțimea sa, s'a adus în îndeplinire și aceasta. Aceasta a și fost proba de foc a acelor inimii nobile.

Pagina aceasta a istoricului școlilor este cea mai înălțătoare de suflet.

Istoria întreagă a școlilor noastre, dar pagina aceasta mai mult, este un tablou fidel și viu, în care se învederează lupta sublimă, a unor Români aleși, cu greutatea vieții moderne, din care luptă tăria de voință, nutrită de mintea luminată și de simțimentele puternice ale Brașovenilor, a asigurat învingerea pe seama Românilor.

Greutățile, cu care au avut a se lupta întemeietorii școlilor noastre, erau mai mari decât se pot închipui azi.

Ele au fost însă învinse, căci credința bărbaiților, destinați de providență a ține lupta, era mai mare decât grăuntele de mustar; ear' focul inimii lor era nestins.

(Va urma.)

Programul

festivităților aranjiate cu ocaziunea adunării generale a „Societății pentru fond de teatru Român”, ce se va ține în Abrud Duminecă, la 9 (22) Iulie a. c. și zilele următoare.

I. Sâmbătă, în 8 (21) Iulie.

1. Primirea oaspeților în Zlatna, întâmpinarea în Bucium-Cerbu și încuarterarea lor. 2. Seara la oarele 7.: întrunire de cunoștință în grădina publică la „Erdős”.

II. Duminecă, în 9 (22) Iulie.

1. Participare la serviciul divin în biserica gr.-or. română din loc la oarele 8 1/2. 2. După biserică la oarele 10 1/2.

Ședința I.

a adunării generale a „Societății” pentru fond de teatru român, în biserica gr.-or., după programul publicat de comitetul acestei societăți. 3. La oarele 1 1/2 după-amiezi:

„Banchet” în sala hotelului „Detunată”. — Biletele pentru banchet à 6 cor. se pot cumpăra în prăvălia lui Samuil David negustor în piață. 4. La oarele 4 p. m.:

„Petrecere populară” în grădina publică la „Ince”. Prețul intrării: de familie 2 coroane și de persoană 1 coroană. Solvirile se fac la cassă.

III. Luni, în 10 (23) Iulie.

1. La oarele 9 a. m. Parastas pentru memoria membrilor răposați ai „Societății”, în biserica gr.-or. română din loc. 2. La oarele 10 a. m. după serviciul divin:

Ședința a II-a

a adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român” 3. La oarele 8 seara precis:

„Serată teatrală cu dans”. în sala hotelului „Detunată”. a) Prolog, de Iosif Valcau. b) Trei pășări de damă, comedie în trei acte, localizată de domnul Emil D. Fagure. Persoanele: Tache Oțoloiu, rentier, d-nul Aurel Oprea; Aglaie, nevasta lui, d-soara Virginia Pușcariu; Tiberiu Ghiulea, căpitan în retragere d-nul Emanuil Barabaș; Zoe, nevasta lui d-soara Otilia Pușcariu; Nae Tololoș, moșier d-nul George Tințariu; Tarsita, nevasta lui d-soara Elena Adamoviciu; Sevastița, fata lor, d-soara Florentina Șuluțiu; Gogu Gogulea, student în drept d-nul Vasile Ștan; Elena Fulger, tineră văduvă d-soara Victoria Pușcariu; Iulișca, servitoare la dna Oțoloiu d-soara Octavia Stoica; un comisar d-nul Rancea; un curier telegrafic postal Ioan Iancu; doi birjarî „..”. După teatru dans.

Prețurile de intrare pentru teatru și dans: scaunele de lângă prosceniu de persoană 3 coroane. Locul I. de persoană 2 coroane. Locul II. de persoană 1 coroană 60 fileri. Partera 1 coroană.

Bilete se află la prăvălia Sam. David în piață și seara la cassă.

Pentru or-vice informațiuni, privitoare la petrecere și teatru, a se adresa d-nul Dr. Alexandru Borzia, medic cercual (președintele secției).

IV. Marți, în 11 (24) Iulie.

La oarele 6 dimineața: excursiune la stâncea „Detunată”. Plecarea se va face din Abrud.

V. Miercuri în 12 (25) Iulie și în zilele următoare, arătându-se dorința, se fac excursiuni:

1. La minele de la Roșia Montană însinuările se fac la parochul gr.-cat. din Roșia-Mont. Ioan Maior.

2. Excursiune la Vidra, la Cataract, la dealul Melcilor antidiluvian și la casa lui Iancu, apoi la Albac și la casa lui Horia. În fine:

3. La Ghețarul de la Scărișoara. Pentru informațiuni a se adresa parochului gr.-or. din Abrudsat Iosif Gombos.

Insinuările pentru trăsuri de la Zlatna la Abrud, pentru încuarterare și pentru participare la banchet se fac la Dr. Laurentiu Pop, avocat.

Binevoitorii participanți sunt îndosebit rugați a face însinuările acestea cel mult până în 12 Iulie st. n., fiind că la cas contrar vor întâmpina greutate cu scuirarea trásurilor, respective participare la banchet.

Spre orientare: se avisează Onor. public, că mai acomodată este a se face călătoria de la Alba-Iulia la Zlatna cu trenul de la oarele 10 a. m. și că prețurile unei trásuri tour și retour din Zlatna la Abrud e 24 coroane în fiecare trásură pot ave loc 4 persoane. Biroul de informațiuni se află permanent în localul casinei române din loc în amândouă zilele. Abrud, 6 Iulie st. n. 1900.

Comitetul aranjator.

Răsboiul din China.

Sunt pe deplin convinse toate puterile mari europene despre necesitatea imperioasă a concordiei și a unei acțiuni comune în fața marelui pericol din China. Aceasta ține s'o manifeste și atitudinea de azi a Rusiei, dăd voie Germaniei să-și ducă armata pe trenurile rusești. Mai mult însă indică necesitatea unei înțelegeri între oaltă — rapoartele îngrijitoare, ce sosese acum din Tiencin și care presintă situația Europeanilor în China cât se poate de critică.

Cu data 13 Iulie se telegrafează din Londra:

Știrile telegrafice din Tiencin vestesc, că situația Europeanilor a devenit enorm de primejliată. E un rău imens, că în comanda trupelor lipsește unitatea.

Revoluționarii boxerî și-au sporit foarte mult răzburile în zilele acestea, primind ajutor însemnat de mai multe mii de muncitori, care — zic ei — au fost lipsiți de orice câștig în urma întroducerii trenurilor în țară.

În legătură cu acestea se vestește acum din Peking, cu toată hotărârea, că reprezentanții puterilor străine de-acolo nu mai sunt în viață și că creștinii străini toți au căzut victime furiei rescoalei.

Pericolul e cu atât mai mare, cu cât se știe, că stăoan al situației în China este azi prietunul Tuan, unul din cei mai astuți intriganți ai veacului. E în vârstă de vr'o 50 de ani. Azi el e căpetenia armatei chineze și a revoluționarilor și de vr'o trei decenii duce un rol din cele mai însemnate în istoria Chinei. Ca toți intriganții însă, el totdeauna a fost precaut, prevăzător și a știut să ocotească ori ce piedeci în calea acțiunilor sale. Și astfel, ținta nici odată nu și-a greșit o; cunoaște bine Europa în părțile et bune și rele, și amic nu e creștinismului.

Cu data 13 Iulie se telegrafează din Londra:

Ministrul de externe seara târziu a primit știrea, că generalul Niș a înfrânt pe Boxeri și că acum via să străbata în Peking, pentru-ca să faci ordine și să apere pe străini.

— Una la zi. —

Câte nu pățești...

Un confrate reflectând asupra conjec-turilor lui „Mgyar Szó”, în privința „Intrării Românilor în parlament”, conchide:

„Cine știe, dacă nu va fi totuși ceva adevăr în aceste combinații caniculari; câte nu ai să pățești în viață.”

Așa-i, te pomenești că într'o bună zi ai să ajungi și deputat, fără veste!

Așa merge cu pățania!

Noutăți

Arad, 14 Iulie 1900.

Sărbarea din Brașov Miercuri, în 28 Iunie v., în ajunul Sânt-Petrului s'a ținut în biserica sf. Iulii Nicolae din Scheiu (Brașov) parastas întru amintirea binemeritaților profesori și ajutători ai gimnasiului din Brașov. Școlarii, îmbrăcați sărbătorește, au participat la parastas în corpore, conduși fiind de corpul profesoral, în prezența președintelui delegațiunilor școlare, dl Petru Nemeșiu. Pietatea și admirațiunea lor față de scumpul

ULTIME ȘTIRI.

Crisă de guvern în România.

Cu data 13 Iulie n se depeșează din București:

Ministrul-president Cantacuzino a plecat azi la Sinaia, ca să recomande ca urmaș al său Regelui pe P. Carp.

Răsboiul din China.

Londra, 13 Iulie. Se confirmă știrea despre schimbarea înspre mai rău a situației în Tiencin, mai virtos din pricină că nu e comandă unitară în conducerea trupelor internaționale

In același timp se anunță că un detașament rusesc (3000 de oameni), care încă în 1^a Iunie pornise spre Peking, a fost zdrobit pe drum cu deservire.

Berlin, 13 Iulie. „Militär-Wochenblatt“, în ediție extraordinară, publică numirea comandantilor expediției în China Comandant al expediției, care se compune din două divizii infanterie, având fiecare câte două regimente, apoi un escadron de cavalerie, un altul de artilerie etc., — este generalul Lessel; șef al statului major colonelul Gündel, iar comandanți la trupele infanteriei sunt: generalii Gross-Schwarzkoft și Kettler.

Colonia, 13 Iulie. Familia baronului Kettler, reprezentantul diplomatic german ucis în Peking, a primit, prin consulul german dela Canton, o adresă de condoleanță dela Li-Hung Chang.

Canton (Ohio), 12 Iulie. Presidentul Mac-Kinley, în vorbirea ce a ținut deputațiunii republicane care l-a dus vestea despre susținerea candidaturii lui la presidenție, — a rostit și următoarele cuvinte:

„... Vom apăra viața cetățenilor americani aflați în China, vom lucra pentru pacea și bunăstarea Chinei; vom apăra drepturile contractate cu China și vom munci pentru asigurarea principului egalei îndreptățiri comerciale.

Londra, 13 Iulie. Ziarul „Standard“ cu data 11 l. c. n. i-se raportează din Shanghai:

Străinii din Niucwang se tem de un atac mare din partea boxerilor și a miliției chineze.

O trupă rusească a avut la Liaiang (40 miluri spre sud dela Mueden) o luptă cu Chinezii, pe cari l-a bătut cu mult succes.

O nouă biruință a Burilor.

Londra, 13 Iulie. Cu data de ieri lordul-mareșal Roberts telegrafează din Pretoria:

„Buri au atacat ieri aripa dreaptă a armatei noastre. Cu durere trebuie să raportez, că ei au cucerit Nitralsneck-ul care fusese puternic întărit de ai noștri. Buri au început atacul în zorii zilei, au ocupat trecătoarea ce dominează colinele și au pornit asupra Englezilor focuri ucizătoare. Nitralsneck se află la distanță de vr'o 18 miluri de la Pretoria. Lupta a ținut ziua întreagă. Eu am trimis ajutoare oamenilor noștri, dar n'au sosit la timp: Garnisoana întreagă a fost bătută și o mare parte a trupelor cavaleriei scoțiene a căzut prizonieră în mâinile Burilor. Afară de aceștia încă 90 oameni din regimentul Lincolnshire au fost prinși de Buri.

N'am primit încă amănuntele toate, dar mă tem, că pierderile noastre sunt mari.

Tot atunci au fost atacate de Buri și trupele noastre de la Dordepoort. Regimentul 7 de dragoni a resistat cu istețime dușmanului, dar eu am trebuit să retrag trupele noastre de rezervă. Poate n'am fi avut pierderi așa mari, dacă trupele noastre n'ar fi privit ca Englezi pe Buri ascunși în pădure.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Sirianu.

scuțiile ce s'au urmat în privința instrucțiunii în școlile populare. — Aici dăm numai rezultatul restaurării biroului și a comitetului, pe noul period de 3 ani 1900, 1901 și 1902, — care s'a săvârșit în ședința ultimă ținută Vineri a. m. Alegerea a fost de tot șgomatoasă. Șgomot mai mare au făcut învăț. Ioan Vancu din Arad-Șega, cu partizanii săi, cari se urcau pe vîrfurile băncilor și de acolo așierau ca la alegere de birate — pe sate! — Așa li-e firea. De altcum dăm aci lista celor aleși: președinte Teodor Ceontea, vice-președinte Iosif Moldovan, secretar I. Iosif Tisu, secretar II. George Popovici, cassar Iuliu Groșorean (n'a primit), controlor Ioan Vancu, bibliotecar Florian Ciocara. In comitetul central: 1. președinții despărțimentelor cercuale: Iosif Moldovan-Arad, Stefan Leucuța Pil, Stefan Opresan-Boroșineu, Nicolae Boșcaiu-Buteni. Mihaiu Vidu-Halmagiu, Protasiu Givulescu Radna, Alexiu Dobos Șiria; 2. membrii: Damaschin Medrea, Romul Teucean, Vasile Suci, Dimitrie Popovici, Vasile Mirom.

Situația în Austria. Din Viena se raportează, că viața politică internă austriacă începe să devină mai vioaie. Ministrul-president Körber a plecat la Ischl la Monarchul și din această călătorie a lui se fac combinații de mare însemnătate politică. Primul ministru Körber va prezenta Majestății Sale cu acest prilegiu și noul regulament de casă al parlamentului. Dinsă e hotărât, ca la toamnă să mai facă o ultimă încercare de a lucra cu parlamentul vechiu, căruia li va octroya noul regulament de casă. Dacă parlamentul și atunci se va dovedi incapabil de muncă, disolvarea lui va fi inevitabilă și va urma dominația mânei de fer. Că a lui Körber o să fie mâna aceasta, ori a altui boer conservativ, — asta încă nu se poate ști. Se spune numai, că de data asta Körber va sta mai multe zile în Ischl în apropierea împăratului.

Neolog. In 13 Iunie v. a. c. a răposat în Marcoveș soția preotului Pavel Stoian, Elena Stoian. Femeie de construcție corporală puternică, dinsa a murit grabnic sguđuită de nenorocirea pierderii de curând a unei fiice, fosta soție a Inv. Liuba din Lugoș, cum și a unui fecior student. O jălesc: sotul, fiul Romul Stoian, Maria Stoian, nepotul V. Octavian Liuba, ginerele Constantin Liuba, mama și surorile. — Fie-ți țărina ușoară!

Domnitori superstițioși. Cea mai mare parte din domnitori europeni sunt mai mult sau mai puțin superstițioși. La cei mai mulți su erstiția se manifestă în aceea, că țin foarte mult la oare-care obiect mic, care, perzându-l, înseamnă pentru ei adevărată nenorocire. Asemenea obiecte neînsemnate au următorii domnitori: regele Umberto al Italiei totdeauna purtă în buzunar un dinte de lup; împăratul Wilhelm al Germaniei poartă la sine un nasture de pe blusa de gală a mareșalului Berthier; Wilhelmina, tinăra regină a Holandei, păstrează la sine cu mare pietate o penă de ciocărlie; țarul Rusiei are vecinic la sine un ban găurit; bătrâna Victorie a Angliei o bucată din funia unui spânzurat; talismanul Sultanului turcesc este o bucată de lemn din crucea Mântuitorului Christos, etc. Poate Monarchul nostru e singurul între domnitori europeni, care nu crede în superstiții.

Petrecere de vară va arangea inteligența română din M.-Ludoș la 29 Iulie st. n. 1900 în pavilionul „Császár“ de-acolo. Venitul curat este destinat în favoarea școlii gr. cat. din M.-Ludoș. Prețul de intrare: de persoană 2 cor., de familie 4 cor., dela 3 membri în sus 6 cor. v. a. Inceputul la 7 oare seara.

Vulcan în fundul mării. Fantasia țese mituri mistice despre sruțătorii cari umbli pe fundul mărilor și cunosc lumea adâncimilor. Multe aventuri fantastice și episoade se leagă de viața acestor cufundători; e însă aproape fără țărechie un episod de acest fel, pe care li comunică ziarul „Times“ din Londra. Din Sidney anume i-se raportează numitului ziar următorul cas: Incrucășătorul englez Ringaromma trecând nu de mult prin părțile Nouelor-Hebride și-a pierdut un

torpilor al său; torpilorul adevă se scufundase în adâncime. Au fost trimiși să lcaute trei cufundători. Aceștia d'abia că se cufundară însă și deodată deteără semn să fie scoși eară la suprafață. Eșiți afară, dinșil cu groază istorisiră, că cufundându-se au ajuns în apropierea unui vulcan sub-marin. Vulcanul tocmai atunci voma foc și masa de foc în secul strins al cuvântului pusese în ferbere apa mării într'o întreagă întindere. Din corpul cufundătorilor în mai multe locuri curgea sânge șiroiu, în urma ranelor pricinuite de lavă arzătoare a vulcanului de sub mare. Cu toate astea siliă nenorocire mai mare nu li-s'a întâmplat.

Apel!

Domnule Redactor!

Unul dintre cei mai buni sfătuitoari ai răposatului meu soț Dimitrie Iorgovici (fost prim-opitrop bisericesc în Arad), a fost de pe memorie fericitul Mircea B. Stănescu, bravul avocat și înfățăratul naționalist din Arad, care pentru binele nației a muncit și s'a jertfit pe sine, neagonisindu-și avere trecătoare, din care să i-se fi putut ridica barem un monument, din casa căruia nimăn n'a eșit fără șfat bun și po-vește adevărate.

Umblând prin cimiter, unde doarme somnul vecnic și iubitul meu soț, am cercetat și mormântul lui Stănescu, și am aflat, că numai o mică cruculiță stă la căpătâiul mormântului. M'a păstruns jalea și mi-a venit gândul să ne îngrijim noi, cei cari am primit învățăturile și sfaturile lui, ca să-i facem o cruce de piatră.

Spre acest scop eu vă pun la dispoziție dle Redactor, suma de 10 coroane, cu rugarea, ca să faceți apel la inimile române și să îndemnați și pe alții a da spre acest scop, care cât poate, ca stringându-se o sumă corespunzătoare, să-i ridicăm o cruce cinstită!

În speranța, că gândul meu va fi împărțit și de alții, Vă rog, dle Redactor, să-mi dați mână de ajutor la realizarea acestui scop.

Primiți salutările mele.

Ved.: Iuliana Iorgovici, locuitoare în Arad.

Ne asociem la laudabila inițiativă a d-nei ved. Iorgovici, și facem apel la publicul nostru să nu lipsească de a-și da obolul pentru ridicarea unui demn monument bărbatului fruntaș român de odinioară din Arad, lui Mircea B. Stănescu.

Contribuțiunile pentru acest scop sunt a se adresa la Administrația ziarului nostru.

Suma adunată:

D-na ved. Iorgovici . . . 10 cor.
Ziarul „Tribuna Poporului“ . . . 10 cor.
20 cor.

Posta Redacției.

Fid. Buc. Sono Solamente. Eviva!

ULTIM CUVENT.

Din fugă.

Pingelesu plimbându se a lene, vede că în urmă li vine un creditor. El atunci o ia la drum cu grabă. Dar creditorul li ajunge, și li întreabă:

— Unde grăbești așa?

— Nu știu nici eu... dar mi e țară grabă să ajung.

decedați s'a manifestat prin depunerea de nenumerate cununi și buchete de lori pe mormintele lor. De pe amonul bisericii a cuvântat dl prof. Dr. Iosif Blaga. La cimitirul din Groaver vorbirea a ținut-o dl profesor George Socaciu, iar la cel de pe Tocile dl prof. Panfu.

Seara la 8^{1/2} ore a urmat conductul proiectat cu lampioane și facle. Orchestra orașenească însoția conductul, care, pornind din piața Prundului, a mers până la edificiul gimnasial, unde tinerul student Demian David a ținut, adresându-se către dl director și corpul profesoral și apoi către colegii săi, un frumos discurs, care a impresionat adânc pe ascultători. Domnul director V. Onițiu l'a răspuns din fereastra sălii festive, decorată într'un admirabil mod, arătând însemnătatea actului ce se săvârșește și exprimându-și bucuria și mulțumita elevilor, cari în chipul acesta dau vie expresie sentimentului lor față de acest locaș sfânt al științelor. Urale nesfârșite au izbucnit din piepturile tinerilor, urale, ce se perdeau și se împrăștia în toate direcțiile orașului. Conductul în aceeași ordine, însă pe altă stradă, s'a întors apoi la locul de unde pornise.

Gurban — Mețian. Sub titlul „Din diecesa Aradului“, „Telegraful Român“ publică o „correspondență particulară“ de la protopopul Constantin Gurban, trimisă înșil la „Tribuna Poporului“, afară de două gloase ce-l face redacția metropolitană, dar noi n'am găsit de cuvântă a o publica, ci am pus-o la dispoziția autorului. Aceasta ne convenia s'o declare în notă, cel puțin, ori autorul, ori redactorul, „Telegraful“ în interesul adevărului și pentru corectitate, ca să se știe, că noi nici nu ne-am închinat, nici nu ne închinăm Dumnezeilor mincinoși!

Correspondența „particulară“ a protopopului Gurban este ridicarea unui cult idolatric fostului episcop al Aradului Ioan Mețianu, la care poate să degeneze numai dinje cu deservire abrutisate, fiind lipsite de sentimentul moral, lipsite de sentimentul demnității omenești! Poate dar să se închine liber vîrfului de aur protopopului Gurban, precum închinatu-și s'a totdeauna cu dachul și cu burta, aderența sa sinceră pentru metropolitan Mețian nu ne supără, precum nu ne fiatează fariseasca sa aderență pentru episcopul Goldiș. Protestăm însă de a vorbi în numele obștei creștinești și românești din diecesa Aradului, și de a pune în meritul episcopului Mețian alcătuirile de un pătrar de veac, care le-a realizat clerul și poporul diecesei cu jertfele și avutal seu. — N'avem dar să dărim aceste alcătuiri, căci ale noastre sunt și noi le-am ridicat, nu Zerneșteanu, care în timp de 24 de ani mai mult a distrus decât a zidit. Protopopul Gurban liber este să apoteoseze pe episcopul Mețian, care în schimbul lingușirilor fâșoșitoare l'a îngăduit toate neglijențele și nerăduțiile în protopopiat, căci știut este, că protopop mai neglijent ca Gurban nu este în toată diecesa Aradului, dacă nu l'i-s'ar pute atribui care-cum ca merit și activitate laudabilă rătăcirile canonice făcute prin bucatăriile protoseslor la blidele cu plăcintute.

Protopop ales și funcționând întâia la Boroșineu, după aceea mutat la Buteni pentru interese familiare, și apoi earăși permutat la Boroșineu pentru mai bună comoditate zică cineva că prota Gurban nu e om cu minte, laudând și preamărind pe protectorul seu, geșoftarul de la Zernești! Noi gheșoftari nu suntem, și obligați nu ne simțim față cu protopopul Gurban că l'i trecem sub tăcere necuviința ce și-o permite în fața episcopului diecesan, zicând că „va trece mult timp până se va umple golul ce a lăsat după sine episcopul Mețianu“, când știut este și noi avem convingerea, că întreaga diecesă numai nu simte golul, ci se simte fericită chiar având în capul seu pe actualul episcop, dreptul, bunul, și eruditul Iosif Goldiș.

Raportul nostru special dela adunarea generală a învățătorilor, fiindcă s'a început în numărul de Duminică, earăși în același se va continua, pentru a prezenta di-

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ea și până acum, după maza metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 10 Iulie n. din Budapesta

Grâu in Octomvrie	cor.	7.88—7.84
Secară		6.84—6.85
Ovės		5.74—5.76
Cucuruz pe Iulie		5.23—5.24

Prețurile dela 6. Iulie din Arad:

Grâul cel mai bun	cor.	7.32—7.40.
Cucuruz		5.25—5.45.
Săcară		5.60—5.80.
Orz		5.50—5.60.
Ovės		4.60—4.80.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română Cump. fl. 9-48 vënd	9.52
Lire turcești	—
Imperiali (15 R. aur)	18.90 . 19.—
Ruble rusești 100 à	126.— . 12.—
Galbeni	5.58 . 5.63
Napoleon-d'or	9.48 . 9.55
100 Marce germane	58.50 . 58.95
Livre sterling	11.90 . 12.50

S p i r t :

25 Aprilie

Spirit rafinat; eu toptanu	115.—
" " cu micu	118.—
" brut cu toptanu	113.—
" " cu mic	116.—

Învitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:	
Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:
Pe un an franci 40.—

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagini ale foii de zi, plus un adaus poporal de 4 pagini.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anumit pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de contabil la institutul de credit și de economii „Grănițerul“ din H. Dobra devenit vacant, cu care este împreunat un salariu anual de 1200 coroane și tantiema statutară, se scrie concurs.

Concurenții la acest post au a-și înainta Direcțiunei rugărilor lor înstruare cu atestatele de serviciu și de calificatiune până în 15 August 1900 st. n.

Alesul va avè să-și ocupe postul din 15—20 Septemvre și numai după serviciul de probă de un an poate deveni ales definitiv.

H. Dobra, la 10 Iulie 1900.

464 2—3

Diracțiunea.

Se caută un ucenic la măiestrul ferar (covaciu) N. Benea, în Șiria (Vilăgos). Doritorii să se îndrepteze la susnumitul măiestru.

463 2—3

„Economia națională“, revistă economică, statistică și financiară, anere lunar în București (anul XXIV). Fondator și director: Dl Petre S. Aurelian, membru Academiei. Nr. 4 din luna Aprilie 1900 are următorul sumar: P. G. Cantilă: Chestia Porților de fer. — St. Romanescu: Contribuțiunii la istoria datoriei publice române de la 1850—1900. — V. I. Radu: De ce nu îmbrățișează Românii comerțul. — *.: Chestia terebentinei. — Critici și referate: Idei fundamentale în Economia politică în o nouă teorie sociologică. de Ioan Soaciu, profesor. Expunerea pe scurt a principiilor fundamentale ale Istoriei de A. D. Xenopol.

In atențiunea domnilor învățători români. Adăcem la cunoștința domnilor învățători de la școlile populare, că Inaltul minister reg. univ. de culte și instrucțiune publică cu datul de 26 Martie 1900 Nr. pres. 1070 a aprobat manualul „Geografia pentru școlile populare întocmită pe baza planului ministerial de învățământ, partea primă pentru clasele III. și IV. de Vasilie Goldiș, profes. gimnas.“

In legătură cu aceasta anunțăm pe domnii învățători, că tocmă acum a esit de sub tipar și partea a doua din Geografia dlui Vasilie Goldiș.

Ambele părți se pot vocura de la Librăria editoare Ciureu în Brașov, precum și de la toate librăriile din patrie.

„Foaia Pedagogică“, ce deja în al IV-lea an apare lunar în Sibiu, în întindere de două coale, sub direcțiunii dlui prof. Dr. D. P. Barcianu, are în Nr. 6 (din Iunie) următorul cuprins:

Manualele de școală. Tractat de H. Trunk, prelucrat liber de George Dragoiescu (Urmare și încheiere). — Modele de lecțiuni: Campenele și Cântarul, Două lecțiuni din fizică pentru anul al V lea, de Dr. Ioan Stroia. — (Urmare și încheiere). — Școala învățătorului sau familia părinților poartă vina, că adesea din copiii trecuți și prin că dintâiu es indivizi cu caractere slabe, de Ioan Paicu, învăț. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felurimi. Corespondenți.

Abonamentul pe an: 6 coroane. — Ca unica foaie bună și de specialitate, ce-o avem pe terenul pedagogic, o recomandăm călduros tuturor învățătorilor nostri.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cause administrative. Prețul	—	1.—
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, —	—	2.—
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, —	—	—80
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, —	—	2.—
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —	—	4.—
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. —	—	2.50
7.) „Răsboiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Răsboiului	—	1.20
Prețul „Coroanei“ —	—	1.60
8.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția —	—	1.—
9.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, —	—	1.—
10.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. —	—	3.60
11.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. —	—	1.60
12.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. —	—	5.—
13.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, —	—	1.50
14.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz —	—	1.20
15.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și srbători. Pe lâng. „cestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe —3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fle-care ep 10 fleri spese postale.